

CE AR TREBUI SĂ SE ÎNTAMPLE ÎN ECONOMIA ROMÂNIEI ?

Realizat: Dr. Ing. Corneliu RIZESCU

Cuprins:

- 1. Motivarea alegerii subiectului**
- 2. Dezvoltarea unor economii în perioada 2000 - 2018**
 - 2.1 Evoluția PIB a principalelor economii din piața globalizată**
 - 2.2 Evoluția productivității muncii**
- 3. Mutații calitative în structura producției industriale a României**
- 4. Evoluția riscului de sărăcie sau excluziunii sociale a populației**
- 5. Decuplarea creșterii economice de consumul de energie.**
- 6. Opinii privind acțiunea de restructurare a economiei din România**

ABSTRACT

Epidemia Coronavirus a grăbit cu cca doi ani intrarea în criză a economiei mondiale, deci implicit și a celei din România. Cum ar trebui să se acționeze este astăzi întrebarea „*cheie*” pe care o ridică mulți economiști dar și politicieni. În aceste condiții s-a apreciat că este utilă prezentarea unor **particularități** din procesul redresării după criza anterioară 2007-2009, criză - care după aprecierea multor analiști - a fost mult mai puțin profundă decât se estimează pentru criza în curs de instalare.

Pentru a defini particularitățile procesului trecut de redresare economică se vor folosi date din surse credibile (*WB, Eurostat, International Energy Agency I.E.A.....*) Datele se referă la *România* dar și la economii din grupul *Vișegrad*. Ca referință se admite economia *Germaniei*.

Datele au în vedere indicatori importanți precum: **PIB** (cu toate componentele sale); **productivitatea muncii; investiții; indicatorul de dezvoltare umană (IDU); decuplarea creșterii economice** de consumul de energie primară; **riscul sărăciei**.

Sunt analizate **mutațiile** calitative din sectorul *industrii prelucrătoare* din România. Se prezintă o **comparație** cu media principalelor industrii componente ale sectorului prelucrător din UE.

Concluzia globală care se desprinde este **lentoarea** procesului de redresare, cu indicatori **mai reduși** în perioada *post criza* decât în cea *ante criză*. Deasemeni s-a conturat tot mai evident că ideea anterioară după care „*piețele pot rezolva singure toate problemele economice*” ar trebui mult **nuanțată**.

De semnalat ca un element **pozitiv** este faptul că este posibilă creștere economică fără sporire substanțială a consumului de energie, respectiv a ceea ce se definește ca „**decuplarea creșterii economice** de cea a consumului de **energie primară**”.

Ca aspecte **încurajatoare** pentru economia *României* reținem: **capacitatea** de a realiza **creșteri** semnificative ale PIB; **majorarea** ponderii în economie a *industriilor de înaltă tehnicitate* dar și a *industriilor consumatoare de metal*; **alinirea** la procesul de **reducere** a consumului de **energie primară**.

Creșterea ponderii industriilor menționate este realizată în defavoarea *industriilor energo intensive*, a celor cu *intensitate mare a forței de muncă* dar din păcate și a **industrii alimentare/băuturi**, industrie cu potențial de resurse în țară.

Aspecte **descurajatoare** pentru *România* ar fi: **accentuarea dezindustrializării** chiar în sectoare vitale economiei, **menținerea** în zona inferioară a **riscului de sărăcie** (*populație și personal angajat*)

Toate cele menționate sunt susținute cu date și evaluări certe.

În final se prezintă un cadru de **acțiuni** considerat ca necesar **restructurării** economiei din România.

1. Motivarea alegerii subiectului

Epidemia Coronavirus a grăbit intrarea economiei mondiale în criză. Au fost multe semnale ale unor economiști celebri (**Joseph Stiglitz**¹; **Nouriel Roubini**²...) după criza trecută, referitoare la unele „deregări” în dezvoltarea unor economii (*SUA; Germania; Italia...*), cu posibile consecințe severe asupra stabilității economice și sociale.

Sunt economiști care apreciază ca această criză în curs de instalare va fi una **foarte severă** și cu o **revenire lentă**. **Roubini** consideră că revenirea va fi de **tip L**.

În aceste condiții s-a apreciat că este util să se prezinte **unele particularități** în procesul redresării economiei după criza din 2007-2009. Atenția se va concentra asupra economiilor din zona **Central Est Europeană** (*Cehia, Ungaria, Polonia și România*). Așa cum s-a procedat și în ocazii trecute s-a apreciat util să se considere economia **Germaniei** ca **referință** în analizele comparative ce se vor prezenta. Cum este normal, pe cât posibil, se vor include și date pentru economia **UE28**.

Nota se dorește să se constituie într-un breviar de **date certe** privind evoluția economiilor puse în discuție. De aceea drept surse de informații vor fi folosite cele comunicate de **Eurostat - Banca Mondială și Institutul Național de Statistică**. Pentru a permite comparații între economii, acolo unde este cazul, se vor folosi date specifice *per capita*.

Intervențiile în text vor fi sumare, lăsând cititorul să-și formuleze singur opinia. În final se va prezenta un **cadru de propuneri** pentru eventuale acțiuni care se consideră a fi necesare.

¹ J. Stiglitz – profesor, Columbia University, laureat al premiului Nobel, 2001

² N. Roubini - profesor, New York University, prevestitor al crizei 2007-2008